

Arrest

nr. 243 976 van 13 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 juni 2020 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 juni 2020 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

1.2. Op 22 juni 2020 wordt de beslissing vermeld in 1.1. door de verwerende partij aangeboden aan de post.

1.3. Met het verzoekschrift van 27 juli 2020 dient de verzoekende partij tegen voormelde beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De Raad werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* op.

2.2.1. De Raad wijst erop dat volgens artikel 39/57, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het beroep dient te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen bepaald in voormelde wetsbepaling is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Er is sprake van overmacht indien verzoekende partij een gebeurtenis is overkomen die haar volkomen vreemd is, die het haar onmogelijk maakt haar verplichtingen na te komen en waaraan zijzelf geen schuld heeft (RvS 9 oktober 2003, nr. 124.058).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij op 22 juni 2020 de bestreden beslissing als aangetekende zending aan de post heeft aangeboden. Dit wordt overigens door de partijen niet betwist.

De beroepstermijn van dertig dagen begint conform artikel 39/57, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, *in casu* op donderdag 25 juni 2020. Bovendien blijkt uit de enveloppe die door de verzoekende partij werd voorgelegd dat de brief aangeboden werd op het adres van de verzoekende partij op 23 juni 2020. De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag (cf. artikel 39/57, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet). De beroepstermijn neemt in ieder geval een aanvang op donderdag 25 juni 2020. Derhalve was vrijdag 24 juli 2020 de laatste nuttige dag. Het door de verzoekende partij op maandag 27 juli 2020 ingediende verzoekschrift is dan ook laattijdig.

2.2.2. Hierover bevrageet ter terechtzitting verklaart de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij stelt dat zij de bestreden beslissing niet ontvangen heeft per post en de beslissing heeft opgevraagd bij de gemeente, alsook dat de verzoekende partij niet officieel is ingeschreven, dat de postbode vaak een brief niet aflevert omdat de persoon in kwestie aldaar niet is ingeschreven, dat de verzoekende partij getracht heeft om, van zodra zij kennis nam van de bestreden beslissing, onmiddellijk te reageren.

2.2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing blijkens de stukken van het administratief dossier werd verzonden naar het adres S.J., K. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op voornoemd adres was ingeschreven en dat zij slechts ten gevolge van de bestreden beslissing van dit adres werd afgevoerd wegens verlies van verblijfsrecht. Met loutere beweringen toont de raadvrouw van de verzoekende partij niet aan dat de verzoekende partij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing en het aanbieden van deze beslissing op voornoemd adres niet meer op dit adres was ingeschreven, noch dat zij er niet meer verbleef, noch dat de verzoekende partij er haar post niet in ontvangst kon nemen.

Waar zij meent dat de postbode vaak een brief niet aflevert omdat de persoon in kwestie aldaar niet is ingeschreven, kan de Raad – naast de vaststelling dat uit het administratief dossier aldus blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk op het adres S.J., K. was ingeschreven – slechts vaststellen dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift een kopie van de bestreden beslissing voegt die vergezeld gaat met de enveloppe waarin de bestreden beslissing werd verstuurd. Uit deze enveloppe blijkt dat de postbode zich op 23 juni 2020 met het aangetekend schrijven op de woonplaats van de verzoekende

partij S.J., K. aanbod en haar bericht liet dat zij dit schrijven kon ophalen bij het postkantoor Kortrijk Centrum. Met haar betoog toont de verzoekende partij aldus niet aan dat de postbode de brief niet aflevert omdat de persoon in kwestie aldaar niet is ingeschreven.

2.2.4. Het gegeven dat de verzoekende partij pas op 7 juli 2020 het initiatief nam om gevolg te geven aan het bericht dat door de postbode op 23 juni 2020 in haar brievenbus werd achtergelaten laat niet toe te concluderen dat de beroepstermijn op 7 juli 2020 of op een latere datum zou zijn ingegaan. Immers wijst de Raad erop dat een kennisgeving bij ter post aangetekende brief geldig is geschied indien de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 17 februari 2011, nr. 211.337; RvS 1 februari 2012, nr. 217.654). De Raad herhaalt dat de in artikel 39/57, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van dertig dagen begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. Het ogenblik waarop de verzoekende partij, die afwezig was op het ogenblik dat de zending haar voor de eerste keer werd aangeboden, deze zending daadwerkelijk ophaalt op het postkantoor, is niet relevant (Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (II), *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 53K0772/001, 16-17).

2.2.5. Nu blijkt dat de aangetekende zending bij haar woning werd aangeboden en de postbode haar bericht liet dat zij dit schrijven kon ophalen bij het postkantoor Kortrijk Centrum, maakt zij evenmin aannemelijk dat zij de bestreden beslissing bij de gemeente heeft moeten opvragen.

2.2.6. Het kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid de bestreden beslissing te hebben verzonden naar het adres van inschrijving, nu dit voor haar de enige gekende verblijfplaats van de verzoekende partij was, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan, en nu de verzoekende partij geenszins aantoont dat zij aan de verwerende partij had laten weten dat zij haar briefwisseling graag op een ander adres zou ontvangen.

2.2.7. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij de aangetekende zending met de bestreden beslissing niet per post zou hebben ontvangen, minstens toont zij niet aan dat de vermeende niet-ontvangst van de aangetekende zending niet aan zichzelf maar aan overmacht te wijten is.

2.2.8. De verzoekende partij brengt aldus geen valabele argumenten aan die afbreuk doen aan de vaststelling dat de laatste nuttige dag om beroep in te dienen aldus vrijdag 24 juli 2020 was en dat het door de verzoekende partij op maandag 27 juli 2020 ingediende verzoekschrift aldus laattijdig is. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er *in casu* sprake zou zijn van overmacht.

2.2.9. Het ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER